

[ויקרא טו]

[ליל טז]

מסוף רש"י
הרי זה גורגן. של
המקח יום זה (לעיל
טז).
ומבנין ובעילתן
תלויין. וזו היא מליצת
אם תראה היום יהי
טמאין למפרע וחיבין
בקרבן (ובמס' טז).

וב"ה פורטין מן הקרבן. ללא בני שמו. אבל לענין טומאה מדור
מדרכין להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך יום דמטמאה בועלה
מדלוריתתא עד ספקפור קלמ יום המחרת כדיליף לקמן [גמ' מהיה לה]:
טבלה יום שלאחריו. דעבדה שימור קלמ ושימור מעליה הוא אלא

שחך י"א יום אטור לעשות כן שלא
הנה לני ספק שמה תראה לאחר
השמים ומנטרפין הימים לזכה ואין
טבילתה טבילה: מטמאין משכב ומשכב
ואפילו בועלה מדרכין גזרו אטו תוך
י"א יום: ופורטין מן הקרבן. דהא
עבדי שימור ואע"פ שחזרה ורמזה
אין מנטרפין לזכה שהרי מחלת נדה
היא: גרגון. ממנה למטו שמה
ירגיל נכך תוך י"א אבל לענין טומאה
טור: וחיבין בקרבן. ואפילו לא
תראה למחר דהא בני שימור והי
בעל זכה קטנה: טבלה יום שלאחריו.
דעבדה קלמ שימור ושמה: ה"ז
תרבות רעה. שמה תראה אחר כן
ותנטרף לשלפמי ואין טבילתה טבילה:
ומבנין. לענין טומאה וטהרה:
מראה נגעט נגעט זכה וחיבין
בקרבן ואם לא תראה נגעט טור
ובעילתן פטורה: גמ' ת"ד ושחך
בטובלח לילה לזכה. ואע"פ שחוקין
זכה ברואה יום י"א וטבלה לערב
שפטורין מן הקרבן הכס משום דיום
י"א לא בני שימור הילך לאו זכה
הוא אבל זכה קטנה על תוך י"א
יום בעל שימור דיום טבילה לילה
עולה עד ששמו יום המחרת קלמ
ומטובל: ושחך ברואה תוך י"א יום
וטבלה לערב ושמה שחיבין בקרבן.
כאילו בועלה ביום. וכן סיפא פירוש
דרישא הוא: אם שיהיה לו לטומאה.
שחם מדיים ששמה טומאה בועלה משכב
ומושב ליל מולא י"א: בתוך י"א
מצטרף עמו לזיבה. הילך לזיבה
לשמו יום המחרת כנגד יום הראיה:
להחמיר. מדרכין: להקל. להביא חולין
בטובה: גושבים. מוקשין: אמר
רב הונא משכבות ומרשבות שבשני.
לראיהם הרואה תוך י"א וטבלה יום
שלאחריו לז"ש דמחמיר ומטמאין
משכב ומושב מדרכין לאחר טבילה
ואפילו לא ראה מאי טעמא דכיון
דכי חזיא מטמאה למפרע מדלוריתתא
שחך מנטרף לזכה כי לא חזיא נמי
גורין מדרכין אטו ראה: תגינא
טבלה יום שלאחריו. יום י"א שחך
מנטרף ואחר כן ראה וקס"ד תוך
ראה דלאחריו כאילו לא ראה תוך
י"א דמאי דהא עכשיו היא מטמאה
מחילת נדה ואינה פוסלת טבילה
של שחרית וכן טומאה מדרכין היא
דגורין י"א אטו י"א ה"ג גורין לא ראה אטו ראה: ראיית נדה
היא. ואינה מנטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאה מעת לעת הוא
דאיכא עליה וטומאה מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא
משום דגורין יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דלוריתתא ה"ג תוך י"א
כי לא ראה בשני אחר טבילתה גורין אטו ראה: א"ל אביי לרב
יוסף רב כהנא. דאמר ראה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דכך
טומאה מדרכין ליכא למימר דכי הכי דגורי ז"ש ראייה שניה דלאחר
י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזר לא ראה אטו ראה דראיה
כראיה מיתלפא ראה בלא ראה לא מיתלפא: ועוד תנן. דלא
כר הוגא: הרואה ראייה אחת של זוב. בלש מיירי: כשומרת יום
כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלו אחר טבילה אף זה מנגעו
ראיה שניה ומנטרף לזכה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.

ומי' ר"ח דהי פריך וזה ביממה היי משכחה לה מדרכין כל ימי
זכ טומאה אחרי' לקמן אימר ביממה האי זכה משמע דכראיה
ימים היא נעשית זכה מהא תימה מאי קא משגי ברואה בשני בין
השמות מ"מ ליכא אלא כ' ראויה ביום וי"ל דלא קא להחמיר העלשית

כיון שהחזיר הגיטה ממילא ידעי'
העלשית וכן ל"ל לפירש"י דכסוף
פרק ב' דנזיר (דף סח.) דאיכא נמי
הך סוגיא דכילד טולין (ספחים דף סא.)
ומשגי דחזי תלתא יומי סמוך
לשקיעת החמה דלא היי שהיא דסליק
ליה למינא [ו]תלתא יומי לאו דוקא
דכחולא בני כשראהה בשני עד הלילה
ור"י מפרש זכה נגזרה לר' יוסי הכי
משכחה לה כיון דהיא ליה לרבי
יוסי מקלמ היום כטלו בתחילת היום
דקאמר זכ הרואה בשני עולו אטו
סמוך החמלת היום ושלום ו' ה"ה
נמי דסוף היום כטלו ואפי' ראהה
בזילה מה נכך מ"מ מקלמ היום
כטלו וסוף היום להי שימור וכן
משמע בכזיר (דף סח.) דקאמר ולרבי
יוסי טי' כיון דחזיא פלגא דיומא אידך
פלגא סליק לה שימור משמע סוף
היום מחלות ואילך היי שימור דאידך
פלגא ומשגי דחזיא תלתא יומי סמוך
לשקיעת חמה דלא היי שהיא פ"י
אף היום סליק לה למינא דראיהה
וא"ל ולרבי יוסי יומא וכי כטולא
אמרה לשמעיהה היא ליה מקלמ
היום כטלו ושמהה דרב אוקימין
לעיל (דף סח.) דלא כחזיא וכבזיר
אוקימין רב כרבי יוסי וי"ל דכי היא
ליה מקלמ היום כטלו הייט בשני
לזכה שהיא יום אחרון של משכבה
וכן בשומרת יום כנגד יום מקלמ יום
ספירה עולה ואינה שומרת שאין לה
למנוח יומא והוא סוף משכבה אבל
בתחילת הספירה לא אחרינן סוף
היום שהיא פוסקת בו שהיא כטלו
מיה קשה דאמרי' בפ"ק דר"ה (דף י.)
אמר רבא ק"ז ומה נדה שאין מחילת
היום עולה לה בסופה סוף היום
עולה לה בתחילתה שנה שמחילת היום
עולה לה בסופה אטו דין סוף היום
עולה לה בתחילתה ומאי קשיא זכה
תוכי לרבי יוסי שמחילת היום עולה
לה בסופה ואין סוף היום עולה לה
בתחילתה ואמרי' דאיכא דרבנן
קאמר רבא ולא אליבא דר' יוסי ועוד
ל"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר
ויכח מזכה לנדה דכ"י נדה דין הוא
שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה
לא יהיה ככל העוממות שאין לזיבין
נקיים אבל זכה דלריכה נקיים נה
דכסוף החשבון יעלה שמיד שנגמס
השביעי כנגס בטורה מ"מ יום

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
ומ"ס ס"ה מ"סכ ומשכ
ס"ז :

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
ומ"ס ס"ה מ"סכ ומשכ
אסורי
ביאה ס"ה :

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
משכר כפרה ס"ה

תוספי הרא"ש
ולשוין בפבילת לילה
לכה שאינה פבילת.
פ"ש' רש"י ור"ת
[דוא פירושא] לשון
ד ר"ש א. ורבינו
סויר פירש דקאי אורא
התקן בסוגיות נבי
וכי קפנה היכא דהא
יום ר"ב יום פבילת
וקרינה ופבילת בלילה
לרביש ספסא משכב
ורביש הייבין בקרבן
לר"ה פ"ד מן הקרבן
שין ת' ומדור לה ב"ה
לר"ש היכא דהא שבעי
לפירושא יום ר"ב וקרינה
ופבילת בלילה שחיבין
בקרבן: אף אורא שחך
מחורבס טי'. (וב"ש
[וב"ה] סכר רביות
י"א כשפבילת לערב
אין לגור פוסאה
דלמא אפי' לסייר
פוסאה דאורייתא היא
לוי שחך מ"א יום
ויבא ויבא לחיבה קרבן
ותבא תילין לעורה.
אבל ביום שלאחריו
פירע דיע כ"ע דתלת
נה[הוא] ומשכר דרבנן
כעלמא דהא לא יבא
לשעת לענין קרבן :

הגות מר"ב
רש"י
א' נ"ב כ"ל מקלמין
מכנסות ומשכבות ומסוריס
מן הקרבן ס"ל :
ב' תוב' ד"ס [כ"ד ע"ג
ע"ג] כחולא וכו' ותלתא
יומי ל"ד דכחולא. מ"ח
דכחולא מקלמ. וי"ב
דכחולא כ"ל ומ"ס
כ"ח :

[ומ' ט"ס לעיל לג. ד"ס
סוגיות ומ"ס כחולא ס"ה.
ד"ס ח"ט]

שפוסקת ט שאני טהור אטו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים" :
אף אחס האו מדוחיכס. וא"ת ומאי ס"ד דכ"ש הא ודאי
לדורה נמי איכא לאקשיי הכי וי"ל דקסברי ז"ש דיום י"א
שהוא מדלוריתתא אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב אחי למימר
ביה חזיב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרכין לא'
אחי לחזיב קרבן אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב :
אמר רב כהנא ראהה שאני. ואדריכה מנהיה לרב הונא בתוך
י"א יום בלא ראהה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא :

אלא
יראה תלו חס טבל לאחר ראייה ונגע נמערר מנגע תלו שמה יראה
קמי מיהא לז"ש שומרת יום חז בראייה ראשונה שוין:
ותניא